

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 7Co/154/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117226322  
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4117226322.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtina 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: O. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/X, XXX XX R. O., zastúpený: JUDr. Roman Jurík, advokát, so sídlom Jazerná 19, 940 71 Nové Zámky, o zaplatenie sumy 11.667,07 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 14Csp/202/2017 - 63 zo dňa 5. marca 2018, takto

### rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 6156,69 eura **p o t v r d z u j e**.

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku v časti zaplatenia úrokov z omeškania a výroku o trovách konania **m e n í** takto:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške

5,05 % ročne zo sumy 121,05 eura od 21.11.2014 do zaplatenia,  
5,05 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.12.2014 do zaplatenia,  
5,05 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.01.2015 do zaplatenia,  
5,05 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.02.2015 do zaplatenia,  
5,05 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.03.2015 do zaplatenia,  
5,05 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.04.2015 do zaplatenia,  
5,05 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.05.2015 do zaplatenia,  
5,05 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.06.2015 do zaplatenia,  
5,05 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.07.2015 do zaplatenia,  
5,05 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.08.2015 do zaplatenia,  
5,05 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.09.2015 do zaplatenia,  
5,05 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.10.2015 do zaplatenia,  
5,05 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.11.2015 do zaplatenia,  
5,05 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.12.2015 do zaplatenia,  
5,05 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.01.2016 do zaplatenia,  
5,05 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.02.2016 do zaplatenia,  
5 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.03.2016 do zaplatenia,  
5 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.04.2016 do zaplatenia,  
5 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.05.2016 do zaplatenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.06.2016 do zaplatenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.07.2016 do zaplatenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.08.2016 do zaplatenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.09.2016 do zaplatenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.10.2016 do zaplatenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.11.2016 do zaplatenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.12.2016 do zaplatenia,

5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.01.2017 do zaplataenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.02.2017 do zaplataenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.03.2017 do zaplataenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.04.2017 do zaplataenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.05.2017 do zaplataenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.06.2017 do zaplataenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.07.2017 do zaplataenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.08.2017 do zaplataenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.09.2017 do zaplataenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.10.2017 do zaplataenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.11.2017 do zaplataenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.12.2017 do zaplataenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.01.2018 do zaplataenia,  
5% ročne zo sumy 154,76 eura od 21.02.2018 do zaplataenia,  
do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

#### o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy sumu 6.156,69 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 121,05 eura od 21.11.2014 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.12.2014 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.01.2015 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.02.2015 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.03.2015 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.04.2015 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.05.2015 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.06.2015 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.07.2015 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.08.2015 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.09.2015 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.10.2015 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.11.2015 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.12.2015 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.01.2016 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.02.2016 do zaplataenia, 8 % ročne zo sumy 154,76 eura od 21.03.2016 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.04.2016 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.05.2016 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.06.2016 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.07.2016 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.08.2016 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.09.2016 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.10.2016 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.11.2016 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.12.2016 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.01.2017 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.02.2017 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.03.2017 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.04.2017 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.05.2017 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.06.2017 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.07.2017 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.08.2017 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.09.2017 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.10.2017 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.11.2017 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.12.2017 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.01.2018 do zaplataenia, zo sumy 154,76 eura od 21.02.2018 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu vo zvyšnej časti zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 9 ods. 2 písm. f), j), k), y), § 7 ods. 1,2, § 11 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1,3,4, § 524 ods. 1, § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka.

2. Zo skutkového stavu zistil, že právny predchodca žalobcu a žalovaný dňa 29.07.2013 uzatvorili zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len "zmluva"). Žalobca poskytol žalovanému pôžičku (finančné plnenie) vo výške 13.000 eur a žalovaný sa pôžičku s úrokmi zaviazal uhradiť v 84 mesačných splátkach po 249,74 eura, splátka s poistením bola 259,48 eura. V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba 15,90 %, RPMN 15,43 %, priemerná hodnota RPMN 13,79 %, sadzba poistného 3,90 %. Celková suma pôžičky bola uvedená 20.978,16 eura, celkové náklady pre spotrebiteľa 7.978,16 eura, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 07/2020. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.08.2014 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému nedoplatok na splátkach 1.277,98 eura a upozornil žalovaného, že ak do 05.10.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej 06/2014, bude oprávnený úver zosplatiť. Predžalobná upomienka bola žalovanému doručená dňa 13.09.2014. Ďalej súd zistil, že právny predchodca žalobcu

listom zo dňa 19.10.2014 oznámil žalovanému, že dlh sa stal splatným v celom rozsahu a vyzval ho na zaplatenie sumy 11.790,15 eura, pričom istina úveru je 11.667,07 eura, ktorá sa bude úročiť zákonným úrokom z omeškania. Z prehľadu splátok a úhrad vyplynulo, že žalovaný uhradil na pôžičku sumu 2.335,27 eura.

3. Súd prvej inštancie sa zaoberal predovšetkým namietaným nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorý v priebehu konania nadobudol pohľadávku uplatňovanú v konaní, keď žalovaný svoju námietku zdôvodnil tým, že žalobca nepreukázal, že právny predchodca doručil oznámenie o postúpení pohľadávky. Uviedol, že platnou zmluvou o postúpení pohľadávok nový veriteľ (postupník) nadobúda súčasne aj aktívnu vecnú legitímáciu k uplatneniu postupovanej pohľadávky. Otázka existencie aktívnej vecnej legitímácie nie je spojená so splnením povinnosti oznámiť alebo preukázať postúpenie pohľadávky dlžníkovi (§ 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Nesplnenie tejto povinnosti neznamená, že by postupník nemal aktívnu vecnú legitímáciu na uplatňovanie postupovanej pohľadávky. Dôsledkom tohto je len skutočnosť, že dlžník sa až do oznámenia postúpenia postupcom, prípadne preukázania postúpenia postupníkom, môže svojho záväzku zbaviť aj plnením postupcovi. Zdôraznil, že aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie postupovanej pohľadávky však postupník nadobúda už uzavretím platnej zmluvy o postúpení pohľadávok, kedy sa stáva veriteľom namiesto postupcu (uznesenie Krajského súdu Bratislava sp.zn. 6Co/82/2014 zo dňa 29.05.2016). Súd preskúmal predloženú rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorú posúdil ako platnú, z prílohy č. 3 k zmluve vyplynula identifikácia postupovanej pohľadávky voči žalovanému uplatňovanej v konaní. Dodal, že tvrdené nedoručenie oznámenia o postúpení pohľadávky nemá v zmysle vyššie uvedeného vplyv na aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní. Poukázal však aj na to, že k oznámeniu o postúpení pohľadávky zo dňa 23.11.2017 pôvodný žalobca predložil podací hárok, z ktorého vyplynulo, že dňa 23.11.2017 bola na adresu pobytu žalobcu ním uvedenú v zmluve doručovaná zásielka, teda postupca zaslal oznámenie do sféry dispozície žalovaného (skutočnosť, že žalovaný zmenil adresu pobytu v roku 2016 nie je relevantná, nakoľko túto zmenu neoznámil žalobcovi, resp. nič také v konaní netvrdil).

4. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o pôžičke, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pri posudzovaní jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy súd prvej inštancie zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pretože lehota splatnosti bola určená iba určením mesiaca a roku (7/2020). Uviedol, že uvedené ustanovenie vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru. Poukázal na to, že v zmluve absentuje aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k), a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádzala len výška mesačnej splátky bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Vzhľadom na uvedené nedostatky považoval poskytnutý spotrebiteľský úver podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských za bezúročný a bez poplatkov. K nesprávne uvedenej celkovej sume pôžičky a RPMN súd prvej inštancie uviedol, že do celkových nákladov a teda aj do celkovej sumy pôžičky (20.978,16 eura) nebolo zahrnuté poistenie schopnosti splácať pôžičku dojednané v rozsahu 9,74 eura mesačne. S poukazom na ustanovenie § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch bol súd toho názoru, že poistné nebolo potrebné zahrnúť do celkových nákladov, pretože zo zmluvy vyplynulo, že spotrebiteľ mohol odmietnuť poistenie (krížikom mohol vyznačiť, že poistenie odmieta). Dodal, že uvedené poistné nemuselo byť zahrnuté ani do RPMN a teda do celkových nákladov spotrebiteľa, pretože išlo o dobrovoľnú doplnkovú službu. Preto bola podľa názoru súdu v zmluve správne uvedená aj RPMN. Námietku žalovaného, že žalobca, resp. jeho právny predchodca s odbornou starostlivosťou neskúmal bonitu žalovaného v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko sa dohodli na platení v splátkach 259,48 eura, ktoré predstavujú viac ako polovicu príjmu žalovaného deklarovaného v zmluve 451,97 eura, vyhodnotil ako nedôvodnú. Poukázal na to, že je potrebné skúmať nielen pomer splátky a príjmu, ale aj iné podmienky, napr. náklady na bývanie a ostatné bežné náklady (žalovaný uviedol, že býva u rodičov), ďalej iné záväzky (úvery, vyživovacie povinnosti a pod.). Predmetnú pôžičku bral žalovaný na financovanie kúpy auta. Súd argumentoval, že zvyšok príjmu žalovaného po zaplatení splátky vo výške okolo 200 eur mesačne bez ďalšieho nemusí znamenať, že žalovaný nebude schopný úver splácať, len na základe tejto jednej skutočnosti nemožno bez ďalšieho posúdiť, že dlžník nemá pre takto nastavený úver bonitu. Súd prvej inštancie uzavrel, že neboli tvrdené, prípadne preukázané také skutočnosti v súhrne, ktoré

by odôvodňovali záver o porušení povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Dodal, že v prípade, ak by akceptoval argument žalovaného, viedlo by to k tomu, že veriteľ nemá právo na požadovanie celého úveru, pričom tento následok už vyplýva z toho, že žalobca nepreukázal uplatnenie práva na zosplatnenie úveru.

5. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že právny predchodca žalobcu v konaní predložil ako dôkaz predžalobnú upomienku (notifikáciu), v ktorej upozornil na možnosť zosplatnenia pôžičky, a ktorej doručenie žalovanému preukázal. Predložil tiež oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, avšak žiadnym spôsobom nepreukázal, že toto doručoval žalovanému (ani doručenkou, ani vrátenou zásielkou, ani podacím hárkom resp. iným relevantným spôsobom). Žalobca, resp. jeho právny predchodca teda nepreukázali kvalifikované uplatnenie práva na zosplatnenie pôžičky u žalovaného. Vzhľadom k uvedenému súd pôžičku nemohol považovať za splatnú a žalobcovi vyplynul nárok iba na splátky doteraz splatné. Uviedol, že v konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu žalovanému poskytol pôžičku vo výške 13.000,- eur, pričom žalovaný mu uhradil sumu 2.355,27 eura. Z dôvodu vyhlásenia úveru za bezúročný a bez poplatkov bol žalovaný povinný vrátiť žalobcovi len poskytnutú istinu úveru. Keďže nebolo preukázané zosplatnenie pôžičky u žalovaného súd konštatoval, že žalobca má nárok len na splatné splátky, ktorými sú splátky splatné do 20.02.2018 (v zmysle § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia), a to splátky vo výške po 154,76 eura ( poskytnutá suma 13.000 eur delene 84 splátok). Doplnil, že splátky splatné od 20.03.2018 do 20.07.2020 (v počte 29) nie sú ešte splatné, a preto nemá žalobca nárok na ich zaplatenie v celkovej sume 4.488,04 eura. Z poskytnutej sumy pôžičky súd odpočítal už zaplatené plnenie 2.355,27 eura (prvých 15 splátok po 154,76 eura a 16. splátka 121,05 eura). S poukazom na uvedené dospel k záveru, že žalobca má nárok na zaplatenie splatných splátok pôžičky po zohľadnení čiastočného plnenia v sume 6.156,69 eura (13.000-2.355,27- 4.488,04), ktoré mu súd priznal. Vo zvyšku sumy presahujúcej poskytnutú istinu a v sume nesplatených splátok istiny súd žalobu zamietol. Keďže žalovaný bol v omeškani s úhradou jednotlivých splátok odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania k jednotlivým splátkam od tohto dňa, v zákonnej výške (výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s úhradou jednotlivých splátok). Vo zvyšku úrokov z omeškania uplatnených z celej zosplatennej sumy súd žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Úspech oboch strán v konaní bol približne rovnaký (pri uplatnenej sume 11.667,07 eura priznaná suma 6.156,69 eura, teda 52 %, žalovaný má úspech 48 %), preto súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

6. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie voči vyhovujúcej časti rozsudku a výroku o trovách konania a žiadal, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu v napadnutej časti zamietne alebo rozsudok zruší a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dôvodil, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal súdom preukázanú aktívnu legitímáciu na strane žalobcu. Poukázal na to, že žalobca ani len netvrdil doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému a ani to nijako nedokazoval. Súd však zistil skutkový stav nikým netvrdený a to, že sa oznámenie o postúpení pohľadávky dostalo do sféry dispozície žalovaného. Poukázal na to, že v konaní upozornil na skutočnosť, že z podacieho hárku, ktorý mal byť dôkazom o odoslaní oznámenia o postúpení pohľadávky, nie je zrejme ani len to, kto zásielku odoslal. Z vykonaného dokazovania teda malo vziť skutkové zistenie o tom, že žalobca oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanému ani len neodoslal (tým menej doručil). Uviedol, že z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalobca ani jeho procesný predchodca, si nespĺnili povinnosť podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak žalovanému postupca neoznámil postúpenie pohľadávky a postupník mu ho nepreukázal, nemožno od žalovaného požadovať, aby vedel či snáď predvídal, komu má vlastne plnenie poskytnúť. Ďalej dôvodil, že súd nesprávne právne posúdil aj otázku skúmania s odbornou starostlivosťou schopnosti dlžníka splácať úver. Navyše zaťažil dôkazným bremenom žalovaného. Uviedol, že ak veriteľ bez akýchkoľvek ťažkostí zaťažil dlžníka splátkami vo výške viac ako polovice jeho mesačného príjmu, nemožno hovoriť o odbornej starostlivosti pri skúmaní schopnosti splácať úver. Nakoniec poukázal na to, že súd prvej inštancie i nesprávne právne posúdil aj výšku úrokov z omeškania. Nesprávne aplikoval prechodné ustanovenie § 10c nariadenia vlády SR č. 84/1995 Z. z., pretože správne mala byť výška úrokov z omeškania vo vzťahu k omeškaným splátkam päť percentuálnych bodov nad základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky. V nadväznosti na uvedené neobstojí ani výrok o trovách konania.

7. Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je len čiastočne dôvodné, a to v časti určenia výšky úroku z omeškania. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku týkajúceho sa úroku z omeškania podľa § 388 CSP zmenil. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 6156,69 eura potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca Consumer Finance Holding, a.s., domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 11.667,07 eura s úrokom z omeškania a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 29.07.2013 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 13.000,- eur, žalovaný mal splácať pôžičku v 84 mesačných splátkach v sume 259,48 eura, do podania žaloby uhradil 2.355,27 eura. Žalovaný neplnil splátky riadne a včas, preto žalobca dňa 27.08.2014 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.10.2014 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 29.10.2014 - "Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru". Celkový dlh predstavoval sumu 11.677,07 eura, pričom žalobca si žalobou uplatnil aj zákonné úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Zmluvnú pokutu evidovanú v priloženom prehľade splátok vo výške 1.506,41 eura si neuplatnil. Uznesením zo dňa 23.01.2018 súd pripustil, aby namiesto doterajšieho žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, vstúpil do konania ako žalobca Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto.

10. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní žalobcu z hľadiska zisteného skutkového stavu preskúmal napadnutý rozsudok, konanie, ktoré mu predchádzalo a dôvody odvolania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania v konečnom dôsledku vyvodil i správny právny záver, nesprávne bola posúdená len výška úrokov z omeškania. Predmetom odvolacieho konania bol iba napadnutý vyhovujúci výrok spolu s výrokom o náhrade trov konania.

11. Súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi celý uplatnený nárok, pretože dospel k záveru, že úver poskytnutý žalovanému treba považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z., a to z dôvodu, že predmetná zmluva neobsahuje základné náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 písm. f, k, zákona č. 129/2010 Z.z. Túto skutočnosť ani jedna zo sporových strán nenamietala. Súd prvej inštancie tiež dospel k záveru, že nedošlo k riadnemu zosplatneniu úveru, pretože nebolo v konaní preukázané riadne doručenie oznámenia o zosplatnení žalovanému. Ani toto posúdenie súdom prvej inštancie žalovaný nenamietal.

12. Zásadnou odvolacou námietkou žalovaného bola skutočnosť, že nebola preukázaná aktívna legitímácia na strane žalobcu z dôvodu nedoručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému. Namietal zistenia súdu prvej inštancie, že sa oznámenie o postúpení pohľadávky dostalo do sféry dispozície žalovaného, čo malo vyplývať z predloženého podacieho hárku. Odvolací súd sa s námietkou žalovaného nestotožnil a plne súhlasí s odôvodnením súdu prvej inštancie (bod 22 odôvodnenia). Ako už uviedol súd prvej inštancie zmluva o postúpení predmetnej pohľadávky bola platná (nakoniec jej neplatnosť žalovaný nenamietal), to znamená, že nový veriteľ (postupník) nadobudol platne postúpenú pohľadávku a zároveň sa stal aktívne legitimovaným na podanie žaloby o vymoženie pohľadávky. Skutočnosť, či oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému doručené, nemá akýkoľvek vplyv na aktívnu legitímáciu žalobcu. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že dôsledkom nepreukázania postúpenia pohľadávky je iba skutočnosť, že dlžník môže plniť pôvodnému veriteľovi. Navyše žalobca v konaní predložil jednak listinu - Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 23.11.2017 adresovanú žalovanému, ako aj

podací lístok tiež zo dňa 23.11.2017 o jej doručovaní žalovanému. Nemožno preto súhlasiť s tvrdením žalovaného, že žalobca netvrdil doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému a ani to nijako nedokazoval, keď zo spisu vyplýva presne opačná skutočnosť.

13. Žalovaný v konaní i odvolaní namietal aj skutočnosť, že žalobca neskúmal riadne jeho bonitu s poukazom na § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to s poukazom na výšku splátok a výšku jeho príjmu. Súd prvej inštancie správne poukázal na skutočnosť, že pri preverovaní bonity sa skúmajú aj iné náležitosti, ako je len výška príjmu a splátky. Zo zmluvy o poskytnutí pôžičky vyplynulo, že dlžník je slobodný, nemá vyživovaciu povinnosť, žije u rodičov, je zamestnaný na dobu neurčitú, nemá žiadne zrážky zo mzdy ani úverovú kartu. V prípade, že by súd aj dospel k záveru, že nebola skúmaná bonita dlžníka dôsledne, teda s odbornou starostlivosťou, následkom by bola skutočnosť, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 2). V danom prípade však súd prvej inštancie už konštatoval nepreukázanie zosplatnenia úveru zo strany veriteľa, preto námietku žalovaného odvolací súd nepovažoval za relevantnú, t.j. žiadnym spôsobom nemôže ovplyvniť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 6156,69 eura podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. V neposlednom rade žalovaný poukázal na nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie pri určení výšky úrokov z omeškania, keď nesprávne aplikoval prechodné ustanovenie § 10c nariadenia vlády SR č. 84/1995 Z. z.. Odvolací súd sa s touto námietkou stotožnil aj s poukazom na obsah žalobného petitu, v ktorom žiadal žalobca zaplatenie sumy 11 667,07 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 30.10.2014 do zaplatenia. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí priznal žalobcovi istinu vo výške 6.156,69 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % a 8% ročne z jednotlivých splatných splátok (počnúc dňom 21.11.2014). Z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie išiel nad rámec žalobného nároku a žalobcovi priznal viac ako požadoval. Navyše súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 v zmysle ktorého, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. V danom prípade záväzkový vzťah vznikol dňa 29.07.2013, teda po 31.1.2013. Sadzba úrokov z omeškania od 10.9.2014 do 15.3.2016 je vo výške 5,05% a od 16.3.2016 je vo výške 5%. S poukazom na uvedené potom odvolací súd musel zmeniť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 388 CSP v časti úrokov z omeškania, ktorý má byť 5,05% ročne od 21.11.2014, t.j. prvého omeškania splatnej splátky a vo výške 5% ročne od 21.3.2016 a následného omeškania splatných splátok, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

15. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Strany mali v konaní úspech len čiastočný, pričom tento bol približne rovnaký, pretože pri uplatnenej sume 11 667,07 eura s príslušenstvom bola žalobcovi priznaná suma 6156,69 eura s príslušenstvom. Odvolací súd preto rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).